

Motion till riksdagen

1988/89: Kr259

av Kristina Svensson m. fl. (s)

Ett industriminnesvårdsanslag

Det statliga stödsystemet inom kulturmiljövårdsområdet är i dag uppbyggt enligt principen om att medel avsätts dels för byggnadsminnesvård, dels för forn- och ruinvård. Principen för denna grundkonstruktion bygger på att det är just dessa objektskategorier som av tradition tidigare varit föremål för kulturmiljövårdsinsatser. Under senare år har en allt större uppmärksamhet också riktats mot de lämningar som visar vårt lands industrialisering och uppkomst som industrination. En del av de byggnadsvårdsmedel som ställts till kulturmiljövårdens förfogande har kommit att användas till byggnader av industriminneskaraktär. Genom att behovet av byggnadsvårdsmedel också för andra byggnadsobjekt är så stort, har byggnadsvårdsmedel till renodlade industriminnesmärken och industrimiljöer varit otillräckliga.

Mot denna bakgrund finns det anledning att överväga om inte ett särskilt industriminnesvårdsanslag skulle införas vid sidan av befintliga byggnadsvårds- och fornvårdsanslag. Behovet av ett sådant anslag är viktigt, därför att en hel del av lämningarna som i dag finns från vår industri- och teknikhistoria inte är av typen byggnader, utan t.ex. har form av flottningsrännor, stånggångar, pumpanordningar och gruvhål etc. Inrättande av ett industriminnevårdsanslag skulle alltså kunna understryka den nya miljösyn som alltmer kännetecknar kulturmiljövården, genom att inte bara objekten utan också helheten i miljön skulle kunna tas till vara.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av ett särskilt industriminnesvårdsanslag.

Stockholm den 24 januari 1989

Kristina Svensson (s)

Bo Finnkvist (s)

Maud Björnemalm (s)

